

עב *****

**בבית הדין האזורי לעבודה
בתל אביב**

בעניין

ע"י ב"כ עוה"ד אהרון גולדנברג
מ.ד.ב. שומרון עינב 44857
טל. 05249396-050 פקס. 09-8826501
דוא"ל : orec-din@zahav.net.il

התובע

נ ג ד

הנתבעת

חברת שמירה

מהות התביעה : כספית- פיצויי פיטורין, פדיון חופשה שנתית, דמי הבראה, ימי אבל, חופשת חגים, ביגוד ודמי כביסה, פנסיה ותגמולים, תשלום שכר בימי קורס, החזר ניכויים שנוכו שלא כדין, השלמת שכר עבודה- שעות רגילות/ נוספות/ בימי מנוחה שבוועית, השלמת הוצאות נסיעה, תשלום שכר עבור הסעת עובדי הנתבעת .

סכום התביעה : 158,965 ₪ .

כ ת ב ה ת ב י ע ה**א. כללי**

1. התובע יהא מיוצג בתיק כמפורט בכותרת כתב התביעה.
2. טענות התובע נטענות במאוחד ו/או במצטבר הכל לפי הקשר הדברים. למען נוחות הקריאה חילק התובע את טענותיו לפרקים. אין לראות בחלוקה ו/או בשמות שהוענקו לראשי הפרקים משום מקור לאמור בפרקים עצמם ו/או לפרשנותם.
3. התובע, החל לעבוד כשכיר אצל הנתבעת, בתקופה מיום ***** עד ***** ומיום ***** עד יום ***** ומיום ***** עד יום ***** הגנתבעת הינה חברה הפועלת בענף עבודות השמירה והביטחון.
4. על הצדדים חל צו הרחבה בענף השמירה אשר ארבעת עמודיו הראשונים רצ"ב ומסומנים **כנספח א'**. (להלן: **"צו ההרחבה"**). הוראות ההסכם הקיבוצי הרלבנטי וצו ההרחבה הינם חלק מהסכם העבודה שבין הצדדים.

פיצויי פיטורין

5. לתובע יש תעודה המאשרת שמירתו כמאבטח מוסדות חינוך מטעם משרד החינוך. התובע התחיל לעבוד כשומר בשמירה חמושה במוסדות חינוך והתקדם בתפקידיו בעבודה אצל הנתבעת והגיע עד תפקיד "סייר". התובע עבד לפחות 10 שעות עבודה ביום עבודה רגיל, ו- 27 ימי עבודה בחודש רגיל. אולם מאז 8/05 ועד סיום יחסי עבודה הנתבעת הרעה את תנאי עבודת התובע .
6. האירוע אשר סימן "קו פרשת מים" ביחסי העבודה, אירע בחודש 8/05 . עובד אחר של הנתבעת עבר תאונת דרכים ברכב הנתבעת. הנתבעת דרשה מהתובע לעבור מכונת אמת. התובע סרב. נציגי הנתבעת אמרו לתובע אם אתה לא הולך למכונת אמת אז מבחינת הנתבעת התובע מעורב בתאונה והנתבעת לא מאמינה יותר בתובע ולכן אמרו לתובע שאין הוא יכול לעבוד יותר כסייר והחלו לפגוע בתובע ובעבודתו אצל הנתבעת.

7. בניגוד לרצונו הנתבעת העבירה את התובע מעבודתו כסייר לעבודה כשומר בבית ספר "*****" ביישוב *****. גם בעבודה זו הנתבעת קצצה באופן שיטתי והדרגתי בשעות עבודת התובע וכתוצאה ישירה מכך חלה צניחה בגובה משכורתו. לקראת תום יחסי העבודה הנתבעת אף הרעה את תנאי החזר הוצאות נסיעתו לעבודה. יצויין שבמסגרת הסדר התובע עם הנתבעת התובע עבד עד שעה 17:00 ונסע לעבודה עם רכבו הפרטי. התובע אף אסף עובדים אחרים ברכבו בתחילת יום העבודה והחזיר אותם לביתם בסוף יום העבודה דבר שהוסיף לזמן עבודת התובע לפחות שעה ביום אולם הנתבעת לא שילמה לתובע לא עבור האיסוף והפיזור ולא עבור שעת העבודה. יתירה מזו, כאשר ב- 3/06 הנתבעת שינתה את הסדר הנסיעות להסעות במסגרת המעביד הדבר אילץ את התובע לסיים בשעה 14:00 והדבר פגע בהכנסתו. וכמו כן, בניגוד לעבר, בחג פסח האחרון הנתבעת גם לא אפשרה לתובע לעבוד בצהרון וגם לא שילמה לו דמי חגים כפי שיפורט לקמן. אין לתובע ספק שיש בכל אלו מגמה מתמשכת ושיטתית בה הנתבעת למעשה דחקה את התובע החוצה מהעבודה.

8. ביום ***** שלח ב"כ התובע מכתב, הרצ"ב ומסומן כנספת ב', ובו דרישה לתשלום חלק מהעניינים הנ"ל אולם הנתבעת אפילו לא ענתה למכתב זה.

9. ביום ***** התובע שלח לנתבעת מכתב (להלן: "המכתב") בו פירט חלק מהעניינים הנ"ל והתריע בפני הנתבעת כי מכל אלו ובוודאי לאור משקלם המצטבר התובע מודיע על התפטרותו מעבודתו אצל הנתבעת בתום 30 יום מאותו יום ורואה בהתפטרותו זו פיטורים מחמת ההרעות המוחשיות בתנאי העבודה בהם הנתבעת נקטה נגד התובע.

10. התובע כתב במכתב שהמכתב מהווה גם מתן הודעה מוקדמת להתפטרות על פי חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001. ודרש מהנתבעת לשלם לתובע את המגיע לו כדין ובמועד כדין ובכלל זה פיצויי פיטורים. רצ"ב המכתב המסומן כנספת ג'.

11. הנתבעת סירבה לחלוטין לבקשות התובע במכתבה מיום 18.5.06 הרצ"ב ומסומן כנספת ד'.

12. התובע הודיע לנתבעת על התפטרותו מעבודתו אצלה ובנסיבות העניין יש לראות בהתפטרותו זו פיטורים מחמת ההרעות המוחשיות בתנאי העבודה בהם נקטה הנתבעת נגד התובע.

13. רצ"ב, ומסומנים כנספת ה', תלושי המשכורת של התובע המצויים בידי אשר עולה מהם שסך השכר שקיבל התובע במהלך ארבעת שנות עבודתו עולה לסך 208,689 ₪.

14. על פי ס' יב' לצו ההרחבה היה על הנתבעת להפריש 8.3% מהשכר עבור פיצויים. התובע סבור שבנסיבות מקרה זה יש לחשב את פיצויי הפיטורים: $208,689 \times 8.3\% = 17,321$ ₪.

פדיון חופשה שנתית

15. לא רק אלו אלא הנתבעת אף לא אפשרה לתובע לצאת לחופשות שנתיות כחוק ולא שילמה לתובע את מלוא פדיון ימי חופשות שנתיות המגיעים לתובע, כדלקמן:

א. בשנת העבודה הראשונה מיום 21.5.02 עד 21.5.03 עבד התובע לפחות במשך 258 ימים על כן על פי סעיף 3(ב)(1) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 (להלן: "חוק חופשה שנתית") מגיע לתובע 14 ימי חופשה שנתית. שהם על פי סעיף י' לצו ההרחבה 12 ימי עבודה בשכר.

ב. אף עבור השנה השנייה מגיע לתובע 12 ימי עבודה לשנה. ועבור השנה השלישית והרביעית מגיע לתובע 26 ימי עבודה לשנה. לכן סה"כ מגיע לתובע 50 ימי חופשה שנתית.

ג. בחודש 10/05 התובע עבד 10 שעות בכל יום עבודה בשכר של 19.40 ₪ לשעה עבור כל שעה משמונת השעות הראשונות וסך 24.25 ₪ לשעת עבודה עבור כל אחת משתי השעות הנוספות. בחודש זה הנתבעת שילמה לתובע 1531 ₪ פדיון חופשה כלומר חשבון פשוט מראה שתשלום זה שולם עבור עבור 7.5 ימי חופשה.

ד. בחודש העבודה האחרון היה שכר העבודה 20.2 ₪ לכל אחת משמונת שעות העבודה הראשונות, וסך 25.25 לכל אחת משתי השעות הנוספות. לכן מגיע לתובע (50 – 7.5) ימי חופשה X 8 שעות X 20.2 ₪ לשעה + (50 – 7.5) X 2 X 25.25 = 9,014 ₪.

ימי אבל אם התובע

16. הנתבעת לא שילמה לתובע שכר עבור ימי האבל בהם התובע ישב שבעה על אמו ז"ל בחודש 10/05. רצ"ב תעודת פטירת אם התובע, המסומנת כנספה ו', לפיה המנוחה נפטרה ביום 7.10.05. התובע ישב שבעה על אמו אולם הנתבעת לא שילמה לו שכר בימים אלו. לפי סעיף כז' לצו ההרחבה התובע היה רשאי להעדר מעבודתו בזמן אבלו ואין לנכות משכרו את ימי האבל. לכן מגיע לתובע 6 ימים X 8 שעות X 19.4 ₪ לשעה + 24.25 X 2 X 6 = 1222 ₪.

חופשת חגים

17. הנתבעת לא שילמה לתובע את עשרת ימי חופשת החגים השנתית כקבוע בסעיף יא' לצו ההרחבה. על כן מגיע לתובע 10 ימי חופשת חגים X 4 שנים X 19.4 ₪ לשעה + 8 X 10 X 4 X 24.25 = 8,148 ₪.

דמי הבראה

18. על פי סעיף יז' לצו ההרחבה מגיע לתובע 15 ימי הבראה בגין שלושת שנות העבודה הראשונות, 7 ימי הבראה בגין שנת העבודה הרביעית. סה"כ 22 ימי הבראה X 307 ₪ ליום = 6754 ₪. מסכום זה יש לנכות סך 1479 ₪ אשר הנתבעת שילמה לתובע במשכורת 5/06 עבור ימי הבראה הראשונים. על כן סך דמי הבראה המגיעים לתובע עולים לסך 5,275 ₪.

ביגוד ודמי כביסה

19. על פי ס' כה' לצו ההרחבה הנתבעת היתה צריכה לספק לתובע בגדי עבודה ודמי כביסה. למרות הקבוע בצו ההרחבה הנתבעת סיפקה רק חלק מהבגדים שהיה עליה לספק וגם גבתה מהתובע תשלום בגין הבגדים, וגם לא שילמה דמי כביסה לתובע. בניגוד לצו ההרחבה הנתבעת ניכתה משכר התובע בחודש 1/02 85 ₪ עבור ביגוד, בחודש 1/02 45 ₪ עבור מכנסים, בחודש 5/02 80 ₪ עבור חולצה ובחודש 5/03 40 ₪ עבור חולצה. התובע נאלץ להשתמש בביגוד פרטי לצורכי העבודה. סכום החזרי הביגוד אשר הנתבעת ניכתה שלא כדין ממשכורות התובע, דמי השימוש בביגוד הפרטי אשר היה על הנתבעת לספק לתובע ולא סיפקה במשך 4 שנים, ודמי כביסה של כל אלו מוערכים לצורכי אגרה בסך 5000 ₪.

פנסיה ותגמולים

20. על פי ס' יב' לצו ההרחבה היה על הנתבעת להבטיח תנאים סוציאליים לתובע לקרן פנסיה של מבטחים ולהפריש סך 5% מהשכר היומי המלא עבור פנסיה ותגמולים.

21. כאמור לעיל, סך השכר שקיבל התובע במהלך ארבעת שנות עבודתו עולה לסך 208,689 ₪. על כן 5% מסך זה עולה לסך 10,434 ₪.

תשלום שכר בימי קורס מאבטח משרד החינוך

22. הנתבעת התחייבה כלפי צדדים שלישיים להעסיק מאבטח במוסדות החינוך אשר יעבור קורס מאבטח משרד החינוך ורענון כל חצי שנה. כל קורס אשר כזה התקיים שלושה ימים תשע שעות בכל יום.

בארבעת שנות עבודת התובע, התובע השתתף בשמונה קורסים כאלו. הנתבעת לא שילמה לתובע מאומה בגין שעות אלו. התובע תובע מהנתבעת לשלם לו עבור שעות אלו כשעות עבודה רגילות. לכן מגיע לתובע 8 קורסים X 3 ימים כל קורס X 9 שעות כל יום X 19.4 ש"ח לשעה = 4,190 ש"ח. ובתוספת 5% פנסיה ותגמולים ו- 8.3% פיצויים עולה לסך 4748 ש"ח.

החזר ניכויים שנוכו שלא כדין משכר העבודה

23. הנתבעת עשתה במשכורות התובע כבתוך שלה וניכתה משכר התובע, שלא בהסכמתו, ניכויים שלא היה עליו לשלם כגון 100 ש"ח בכל אחד מהחודשים 12/03, 1/04, 11/04, 12/04, 1/05, 2/05, 3/05, 4/05, 5/05, 6/05, 7/05, 9/05, 10/05, וכן 125 ש"ח בחודש 2/04, וכן 595 ש"ח בחודש 7/05, וכן 450 ש"ח בחודש 9/05, וכן 592 ש"ח בחודש 10/05. לתובע נאמר שניכויים אלו בגין קפה שמשוה שפך ברכב וכן על תאונות אשר הנתבעת פוצתה במסגרת הביטוחים שערכה, ובגין מכשיר מירס, וכן 725 ש"ח בגין שיחות טלפון במשכורת חודש 6/02 על שיחות שהתובע לא שוחח. התובע אולץ לחתום על כל מיני מסמכים בגין תשלומים אלו, אשר לא ניתן לו העתק מהם. התובע אומנם חתם על כל מיני מסמכים אולם עשה זאת בעל כורחו שכן הובהר לו שאם לא יחתום אזי עבודתו תיפסק בו במקום.

24. סך סכומי הניכויים שנוכו שלא כדין משכר העבודה עולה לסך 3787 ש"ח.

השלמת שכר עבודה בגין עבודה בשעות רגילות, שעות נוספות ועבודה בימי מנוחה שבועית.

25. התובע מבקש מכבוד ביה"ד לפסוק לו תשלום שכר עבודה ופיצויי הלנת שכר עבודה או הפרשי הצמדה וריבית כדלקמן:

26. על פי ס' ה' לצו ההרחבה כל שעה מעבר לשמונה שעות העבודה הראשונות ביום עבודה תהא שעה נוספת ובעדה על הנתבעת לשלם לתובע בהתאם להוראות הכלולות בחוק שעות עבודה ומנוחה.

27. התובע מילא טופס דיווח שעות אבטחה בכל חודש מחודשי עבודתו (להלן: "פסי הדיווח"), אולם טפסים אלו אינם בידי. התובע ידרוש מהנתבעת, בהליך זה, להמציא לידי את מלוא טופסי הדיווח על מנת לערוך חשבון מדוייק של שכר העבודה המגיע לתובע בגין עבודתו בשעות הרגילות ובשעות הנוספות ועבודה בימי מנוחה שבועית, שכן לדעת התובע הנתבעת בחוסר תום לב לא שילמה לתובע את מלוא שעות העבודה שעבד, ולא שילמה לתובע את מלוא המגיע לו בגין השעות הנוספות, ולא שלמה לתובע את מלוא המגיע לו בגין עבודתו בימי המנוחה השבועית.

28. על הפרשי השכר שיימצא שלא שולמו לתובע יש להוסיף 5% פנסיה ותגמולים וכן 8.3% פיצויי פיטורין.

29. לצורכי אגרה התובע מעריך שהנתבעת לא שילמה לו בעניינים אלו לפחות 30,000 ש"ח. ועל סכום זה יש להוסיף פיצויי הלנת שכר ופיטורין או ריבית והצמדה.

השלמת הוצאות נסיעה ותשלום שכר עבור הסעת עובדי הנתבעת.

30. על פי ס' כג' לצו ההרחבה היה על הנתבעת לכסות במלואן את הוצאות הנסיעה של התובע שהיה כאמור עובד אבטחה. או להסיע את התובע מביתו לעבודה ובחזרה.

31. התובעת דרשה והסיעה את התובע לעבודה רק מחודש 3/06 ואילך. לפני כן התובע נסע לעבודה ברכבו הפרטי ואף אסף עובדים אחרים לעבודה וגם החזירם לביתם בתום העבודה דבר שהאריך את יום עבודת התובע לפחות בשעת עבודה נוספת. רצ"ב מכתב הנתבעת מיום 1.3.06 המסומן כנספה ז'.

32. על פי תלושי המשכורות עד לחודש 3/06 התובע עבד 982 ימי עבודה ובגינם הנתבעת שילמה לתובע 7558 ש"ח בגין נסיעות.

33. התובע, אשר כאמור נסע לעבודה ברכבו הפרטי, הוציא הוצאות נסיעה ליום לפחות בסך 50 ₪. על כן מגיע לתובע החזר הוצאות נסיעה בסך 49,100 ₪ בניכוי סך 7558 ₪ עולה לסך 41,542 ₪.

34. בנוסף מגיע לתובע שכר עבודה של 982 שעות עבודה בגין איסוף והחזרת עובדי הנתבעת ברכב התובע, לפי 20.2 ₪ לשעת עבודה ובתוספת 5% פנסיה ותגמולים וכן בתוספת 8.3% פיצויים עולה לסך 22,474 ₪.

כללי

35. אין בהעלאת טענה כלשהי בכתב התביעה משום הסכמה להטלת או העברת נטל השכנוע או הראיה על התובע, מקום שהנטל מוטל על כתפי הנתבעת והתובע יעמוד על מילוי מדוקדק של הוראות הדין בדבר נטל הראיה ושיעורו. כמו כן, אין לראות בהעלאת טענה כלשהי בכתב התביעה משום ויתור על זכות ו/או טענה כלשהי העומדת לתובע כנגד הנתבעת.

36. לבית הדין הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה בשל מהותה וסכומה. לביה"ד הנכבד סמכות מקומית לאור ביצוע העבודה בקדימה וצורך ומען הנתבעת בנתניה. וסמכות עניינית בהיות ענייני התובענה תובענה בענייני עבודה.

37. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד, להזמין את הנתבעת לדין וליתן פסק דין המחייב את הנתבעת לשלם לתובע, כדלקמן:

- א. לשלם לתובע בגין פיצויי פיטורין סך של 17,321 ₪, בתוספת פיצויי הלנת פיצויי פיטורין או הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ב. לשלם לתובע בגין פדיון חופשה שנתית סך של 9014 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ג. לשלם לתובע בגין ימי אבל סך של 1222 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.11.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ד. לשלם לתובע בגין חופשת חגים סך של 8148 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ה. לשלם לתובע בגין דמי הבראה סך של 5275 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ו. לשלם לתובע בגין ביגוד ודמי כביסה סך של 5000 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ז. לשלם לתובע בגין פנסיה ותגמולים סך של 10,434 ₪. בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ח. לשלם לתובע בגין תשלום שכר בימי קורס מאבטח משרד החינוך סך של 4748 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- ט. לשלם לתובע בגין החזר ניכויים שנוכו שלא כדין משכר העבודה סך של 3787 ₪, בתוספת פיצוי הלנת שכר או הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.

- י. לשלם לתובע בגין השלמת שכר עבודה בגין שעות רגילות, שעות נוספות ועבודה בימי מנוחה שבועית סך של 30,000 ₪, בתוספת פיצויי הלנת שכר או הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- יא. לשלם לתובע בגין השלמת הוצאות נסיעה סך של 41,542 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.6.06 ועד ליום התשלום בפועל.
- יב. לשלם לתובע בגין תשלום שכר עבור הסעת עובדי הנתבעת בסך של 22,474 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
- יג. לשלם לתובע את הוצאות המשפט וכן שכ"ט עו"ד התובע, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ומע"מ כחוק.
- יד. ליתן כל סעד נוסף כפי שימצא לנכון ולצודק לעשות.

אהרון גולדנברג, עו"ד

ב"כ התובע